

LANDSKAPSSTYRELSENS FRAMSTÄLLNING

till Landstinget med förslag till

- 1) landskapslag angående ändring av 5 § landskapslagen om rätt att idka näring i landskapet Åland,
- 2) landskapslag om uthyrning av arbetskraft samt
- 3) landskapslag angående ändring av 1 och 17 §§ landskapslagen om arbetsförmedling.

Allmän motivering

Bedrivandet av arbetsförmedling regleras genom landskapslagen om arbetsförmedling (23/60). Enligt huvudregeln är det landskapet som bedriver arbetsförmedling, men föreningar kan i vissa fall erhålla tillstånd till arbetsförmedling. Arbetsförmedling som sker i strid med lagen är förbjuden. Nya verksamhetsformer som påminner om traditionell arbetsförmedling har dock uppkommit på arbetsmarknaden. Olika slag av företag och näringsidkare hyr ut arbetstagare till andra företag. Arbetet utförs hos beställaren under hans ledning och tillsyn, i hans utrymmen och med hans redskap och råvaror. Däremot betalas arbetstagarens lön av det företag som sköter uthyrningen. Arbetstagaren är alltså anställd hos det uthyrande företaget. Inget anställningsförhållande uppkommer mellan beställaren och arbetstagaren. Detta skiljer uthyrningsverksamheten från den traditionella arbetsförmedlingen. Från underentreprenad skiljer sig uthyrningen av arbetskraft därigenom att vid underentreprenad avtalas om att entreprenören ombesörjer utförandet av ett arbete till ett visst pris. Vanligen övervakar entreprenören arbetet samt anskaffar redskap och material. Arbetskraftsuthyrningen kan alltså inte betraktas som arbetsförmedling eller underentreprenörsverksamhet, trots att den rör sig på gränsen till dessa verksamhetsformer. Uthyrning av arbetskraft som bedrivs i betydande omfattning mot vederlag bör därför anses vara fri näringsverksamhet.

Uthyrningen av arbetskraft har flera positiva sidor. Den kompletterar på ett utmärkt sätt den offentliga arbetsförmedlingens funktion, samt gör det möjligt för personer som inte ständigt kan stå till förfogande på arbetsmarknaden, t.ex. studerande, att erhålla tillfälligt arbete.

Uthyrningsverksamheten har dock i praktiken visat sig medföra även allvarliga missförhållanden. Arbetskraftsuthyrning har utövats av mer eller mindre instabila företag, vilka erbjuder sina arbetstagare höga löner, men i gengäld underlåter att innehålla

skatter och andra avgifter, samt att sköta övriga skyldigheter som ankommer på arbetsgivare. I vissa fall har företagen helt underlåtit att erlægga arbetstagarnas löner. Ett arbetsgivarföretag som försummar sina skyldigheter kan utföra ett uppdrag till underpris, vilket leder till snedvriden konkurrens. För att undvika dylika missförhållanden bör uthyrningen av arbetskraft regleras och göras beroende av tillstånd.

Uthyrningen av arbetskraft har reglerats i samtliga EG-länder. Även i flera nordiska länder har uthyrningen reglerats. I Sverige och Norge är det förbjudet att i förvärvssyfte hyra ut arbetskraft. I Norge kan dock myndigheterna bevilja tillstånd till uthyrning. I Danmark får uthyrning ske med arbetsministeriets tillstånd. Om uthyrningen av arbetskraft regleras i hela Norden kan problemet med så kallad grå arbetskraft på den samnordiska arbetsmarknaden bekämpas.

I riket har uthyrning av arbetskraft reglerats genom en ändring av lagen om arbetsförmedling (FFS 652/85). Dessutom har en förordning om uthyrning av arbetskraft utfärdats (FFS 908/85). Genom nämnda författningar har uthyrning av arbetskraft som sker i betydande omfattning gjorts beroende av tillstånd. Landskapsstyrelsen finner bestämmelserna ändamålsenliga och föreslår att de bringas i kraft även i landskapet. Eftersom det lagtekniskt inte bör anses ändamålsenligt att både bestämmelserna i rikslagen och i riksförordningen införs i landskapslagen om arbetsförmedling, föreslår landskapsstyrelsen att en särskild landskapslag om arbetskraftsuthyrning stiftas. Härigenom undviks att bestämmelser om arbetskraftsuthyrning finns i två olika landskapslagar.

Arbetskraftsuthyrning nämns inte särskilt i självstyrelselagen bland de rättsområden som hör till rikets respektive landskapets lagstiftningsbehörighet. Arbetskraftsuthyrningen, som bör betraktas som en ny företeelse, påminner närmast om arbetsförmedling. Därför bör behörigheten att lagstifta om uthyrning av arbetskraft med stöd av 13 § 1 mom. 6 och 21 punkterna självstyrelselagen anses tillkomma landstinget.

Landskapsstyrelsen föreslår även att straffbestämmelserna i 17 § landskapslagen om arbetsförmedling ändras så att de överensstämmer med motsvarande bestämmelser i rikslagstiftningen, samt att en hänvisning till lagen om arbetskraftsuthyrning införs i 1 §.

Eftersom uthyrning av arbetskraft föreslås bli beroende av tillstånd, bör verksamheten hänföras till de reglementerade näringarna som uppräknas i landskapslagen om rätt att idka näring i landskapet Åland (11/57).

Till förteckningen över reglementerade näringar i 3 § lagen angående rättighet att idka näring (FFS 122/19) har fogats en ny 25 punkt (FFS 484/85), enligt vilken organisation och administration av omsättningskattefri försäljning till resande reglementerats. Dessutom har en förordning angående organisering av omsättningskattefri

försäljning till resande utfärdats (FFS 485/85). Landskapsstyrelsen föreslår att omsättningskattefri försäljning till resande upptas i motsvarande förteckning i landskapslagen om rätt att idka näring i landskapet Åland. I förteckningen upptas även för närvarande näringar som är reglementerade genom rikslagstiftning.

Detaljmotivering

Landskapslagen om uthyrning av arbetskraft.

1 §. För uthyrning av arbetskraft i betydande omfattning skulle krävas landskapsstyrelsens tillstånd. Det skulle ankomma på landskapsstyrelsen att avgöra vad som är betydande omfattning. Vid bedömningen av tillståndsbehovet bör utgångspunkten vara företagets verksamhet som en helhet. Om företaget är verksamt inom flera branscher eller om verksamheten är uppdelad på sektorer, skall i stället en sådan delfunktion underkastas prövning. För tillfällig eller mindre omfattande uthyrning skulle inte krävas tillstånd. Sådan uthyrning kan vara ett positivt alternativ till permittering eller uppsägning och är således inte nödvändig att övervaka.

Med stöd av paragrafen bringas förordningen om uthyrning av arbetskraft (FFS 908/85) i kraft i landskapet. I förordningen finns bestämmelser om förutsättningar för tillstånd till uthyrning av arbetskraft. Dessutom innehåller förordningen bl.a. bestämmelser om villkor som skall iakttas i verksamheten, om påföljder vid försummelse och om återkallande av tillstånd, samt om hur man skall förfara om företagaren försätts i konkurs eller avlider.

Paragrafens 3 mom. innehåller en definition av begreppet uthyrning av arbetskraft. I vissa fall kan gränsdragningen mellan uthyrning av arbetskraft och övriga verksamhetsformer såsom arbetsförmedling och underentreprenörsverksamhet vara svår. Då man avväger vilken typ av verksamhet det är fråga om, bör verksamhetens verkliga syfte vara avgörande.

2 §. De uppgifter som enligt förordningen i riket ankommer på riksmyndighet, skulle i landskapet handhas av landskapsstyrelsen.

3 §. En allmän förutsättning för beviljande av tillstånd till uthyrning av arbetskraft bör vara att uthyrningen går ut på att tillgodose ett kortvarigt och tillfälligt behov av arbetskraft inom någon bransch. Tillstånd skulle dock kunna beviljas även av vägande skäl. Sådant vägande skäl kan vara t.ex. uthyrning av arbetskraft inom vissa snäva

specialbranscher.

4 §. Uthyrning som riktar sig till utlandet är ofta förenad med betydande risker. Därför bör landskapsstyrelsen ha särskild kontroll över sådan uthyrning. Den som har i 1 mom. avsett tillstånd, bör i varje enskilt fall göra förhandsanmälan till landskapsstyrelsen över uthyrning som riktar sig till utlandet. Landskapsstyrelsen skall ha befogenhet att förbjuda eller uppställa särskilda villkor för sådan uthyrning.

5 §. I paragrafen konstateras i klagörande syfte att bara företag och personer, som med stöd av landskapslagen om rätt att idka näring i landskapet Åland har rätt att i landskapet idka näring, kan beviljas tillstånd till arbetskraftsuthyrning. Dessutom skall även övriga förutsättningar för tillstånd vara för handen.

6 §. I paragrafen stadgas straff för brott mot bestämmelserna om arbetskraftsuthyrning. I sak överensstämmer straffbestämmelserna med bestämmelserna i rikslagsstiftningen. Skillnaden är den att i riket är brott mot bestämmelserna om arbetskraftsuthyrning straffbara som arbetsförmedlingsbrott respektive arbetsförmedlingsförseelse, medan brottsrubriceringen i landskapet skulle vara arbetskraftsuthyrningsbrott respektive arbetskraftsuthyrningsförseelse. Olaglig arbetsförmedling skulle i landskapet fortfarande vara straffbar med stöd av landskapslagen om arbetsförmedling, och straffbestämmelserna skulle ändras i enlighet med rikets bestämmelser.

Med hänvisning till det anförda föreläggs Landstinget till antagande

L a n d s k a p s l a g

angående ändring av 5 § landskapslagen om rätt att idka näring i landskapet Åland.

I enlighet med landstingets beslut

ändras 5 § 15 punkten landskapslagen den 10 april 1957 om rätt att idka näring i landskapet Åland (11/57), sådan den lyder i landskapslagen den 4 april 1963 (8/63) samt **fogas** till 5 §, sådan den lyder i landskapslagarna den 4 april 1963 (8/63), den 16 december 1969 (55/69), den 26 november 1975 (55/75) och den 12 juli 1982 (33/82), en ny 25 punkt, som följer:

5 §.

Följande näringar är underkastade de villkor och bestämmelser varom särskilt är föreskrivet:

-----
15) affärsföretag för förmedlande av utvandring, bostadsförmedlingsrörelse samt rörelse som bedriver arbetsförmedling eller uthyrning av arbetskraft;
-----

25) organisation och administration av omsättningskattefri försäljning till resande.

Denna lag träder i kraft den _____
_____

L a n d s k a p s l a g
om uthyrning av arbetskraft.

I enlighet med landstingets beslut stadgas:

1 §.

Uthyrning av arbetskraft får bedrivas endast med tillstånd av landskapsstyrelsen.

På uthyrning av arbetskraft skall, om annat inte följer av denna lag, bestämmelserna i förordningen den 29 november 1985 om uthyrning av arbetskraft (FFS 908/85) äga tillämpning.

Med uthyrning av arbetskraft avses verksamhet, vid vilken arbetsgivare i betydande utsträckning mot vederlag ställer sina arbetstagare till beställares förfogande för utförande av arbete som hör till beställarens näringsverksamhet.

2 §.

Den i 1 § avsedda förordningen skall tillämpas i landskapet sådan den lyder när denna lag träder i kraft. Sker därefter ändringar i nämnda förordning, skall de ändrade bestämmelserna gälla i landskapet från tidpunkten för deras ikraftträdande i riket. Ändringar av bestämmelser beträffande vilka i denna lag föreskrivits avvikelser skall dock inte tillämpas i landskapet.

De uppgifter som enligt den i 1 § avsedda förordningen ankommer på riksmyndighet skall i landskapet omhändersas av landskapsstyrelsen, såvitt fråga inte är om riks-

förvaltningen förbehålla angelägenheter.

Hänvisningarna i den i 1 § avsedda förordningen till 2a § lagen om arbetsförmedling skall i landskapet avse bestämmelserna i denna lag. Hänvisningen till lagen angående rättighet att idka näring skall avse landskapslagen om rätt att idka näring i landskapet Åland (11/57).

3 §.

En allmän förutsättning för beviljande av i 1 § 1 mom. avsett tillstånd är att uthyrningen av arbetskraft gör det möjligt att tillgodose ett behov av kortvarig och tillfällig arbetskraft för en i tillståndsansökan angiven bransch eller att det finns något annat vägande skäl för verksamheten.

4 §.

Om i 1 § avsedd uthyrning av arbetskraft sker till utlandet skall uthyraren på förhand i varje enskilt fall särskilt göra anmälan därom till landskapsstyrelsen. Landskapsstyrelsen kan förbjuda uthyrning av arbetskraft till utlandet eller uppställa särskilda villkor för sådan uthyrning. Landskapsstyrelsen kan också av uthyraren kräva säkerhet som vid behov kan användas för att bekosta hemtransport av arbetstagare och för uppfyllande av andra förpliktelser och förbindelser som följer av anställningsförhållandet.

5 §.

Endast den som har rätt att idka näring i landskapet Åland kan beviljas tillstånd att hyra ut arbetskraft i landskapet, under de förutsättningar som stadgas i denna lag.

6 §.

Den som olovligen hyr ut eller offentligt tillkännager att han hyr ut arbetstagare till annat land skall för **arbetskraftsuthyrningsbrott** dömas till böter eller till fängelse i högst ett år.

Den som på annat sätt bedriver i denna lag avsedd verksamhet utan tillstånd eller bryter mot bestämmelserna i denna lag eller med stöd därav utfärdade bestämmelser, skall för **arbetskraftsuthyrningsförseelse** dömas till böter.

7 §.

Närmare bestämmelser om verkställigheten och tillämpningen av denna lag utfärdas vid behov genom landskapsförordning.

Denna lag träder i kraft den

Den som vid denna lags ikraftträdande bedriver i lagen avsedd verksamhet som förutsätter tillstånd skall ansöka om tillstånd inom sex månader efter det att lagen trätt i kraft.

Åtgärder som verkställigheten av denna lag förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

L a n d s k a p s l a g

angående ändring av 1 och 17 §§ landskapslagen om arbetsförmedling.

I enlighet med landstingets beslut

ändras 17 § landskapslagen den 20 juli 1960 om arbetsförmedling (23/60) samt **fogas** till 1 § ett nytt 4 mom., som följer:

1 §.

Om uthyrning av arbetskraft finns bestämmelser i landskapslagen om uthyrning av arbetskraft.

17 §.

Den som bedriver olaglig arbetsförmedling i förvärvssyfte, skall för **arbetsförmedlingsbrott** dömas till böter eller till fängelse i högst ett år. På samma sätt skall den dömas som olovligen förmedlar eller offentligt tillkännager att han förmedlar arbetstagar till annat land.

Den som på annat sätt bedriver i denna lag avsedd verksamhet utan tillstånd skall för **arbetsförmedlingsförseelse** dömas till böter.

Denna lag träder i kraft den

Mariehamn den 14 januari 1936

L a n t r å d

Folke Woivalin

Lagberedningssekreterare

Birgitta Björkqvist.

Förordning om uthyrning av arbetskraft

Given i Helsingfors den 29 november 1985

På föredragning av arbetskraftsministern stadgas med stöd av 2 a och 19 §§ lagen den 2 juni 1959 om arbetsförmedling (246/59), av dem 2 a § sådan den lyder i lag av den 26 juli 1985 (652/85):

Tillstånd till uthyrning av arbetskraft

1 §

Tillstånd till sådan verksamhet som anges i 2 a § lagen om arbetsförmedling och som nedan kallas bedrivande av uthyrning av arbetskraft, meddelas av arbetskraftsministeriet.

Då den frågan avgörs om uthyrning av arbetskraft bedrivs i betydande utsträckning så som i 2 a § lagen om arbetsförmedling avses, skall uppmärksamhet fästas vid den andel som uthyrningen av arbetskraft utgör av den helhet som bildas av företaget eller en del därav eller av den näringsverksamhet som bedrivs av enskild person.

2 §

Tillstånd att bedriva uthyrning av arbetskraft kan under de förutsättningar som stadgas i denna förordning på ansökan beviljas enskild person eller finskt registrerat samfund.

3 §

Tillstånd kan beviljas enskild person som

- 1) är finsk medborgare,
- 2) har fyllt 25 år,
- 3) råder över sig och sin egendom,
- 4) är solvent,
- 5) är känd som hederlig och tillförlitlig och
- 6) på grundval av sin yrkeskompetens eller genom sin tidigare verksamhet förvärvat tillräcklig förtrogenhet med bedrivandet av den verksamhet som är i fråga.

4 §

Tillstånd kan beviljas samfund som är solvent. Tillståndet förutsätter att samfundet bedriver sin verksamhet under ledning av en ansvarig föreståndare som har uppgiften som huvudsyssla, har godkänts av arbetskraftsministeriet och uppfyller i 3 § stadgade fordringar.

Tillstånd kan inte beviljas samfund som avses i 2 § 1 mom. lagen om utlänningars samt vissa sammanslutningars rätt att äga och besitta fast egendom och aktier.

5 §

Är enskild person som bedriver uthyrning av arbetskraft inte själv rörelsens ansvarige föreståndare med uppgiften som huvudsyssla, skall rörelsen ha en ansvarig föreståndare som har uppgiften som huvudsyssla och uppfyller de i 3 § stadgade fordringarna.

6 §

Då uthyrning av arbetskraft bedrivs även i filial, skall varje filial ha en ansvarig föreståndare som har uppgiften som huvudsyssla, har godkänts av arbetskraftsministeriet och uppfyller i 3 § nämnda fordringar.

7 §

Innan tillståndsärende avgörs skall arbetskraftsministeriet inhämta de utredningar och utlåtanden som ministeriet finner behövliga.

8 §

Tillstånd kan beviljas, om sökanden har tillräckliga administrativa förutsättningar för att uppfylla de förpliktelser som ansluter sig till verksamhet som gäller uthyrning av arbetskraft.

Tillstånd kan beviljas tills vidare eller av särskilda skäl för högst fem år i sänder.

9 §

Arbetskraftsministeriet kan vid behov i tillståndet uppställa särskilda villkor för bedrivande av uthyrning av arbetskraft.

Storleken av den i 2 a § 2 mom. lagen om arbetsförmedling nämnda säkerheten fastställs med beaktande av omfånget av den inhemska och den till utlandet riktade uthyrningen av arbetskraft, den utredning om arbetet utomlands som avgivits av den som bedriver uthyrning av arbetskraft, arbetsställets belägenhet och övriga omständigheter som är av betydelse med tanke på att arbetet utomlands skall kunna förlöpa utan störningar och på arbetsgivarens ansvar samt med hänsyn till de ekonomiska riskerna.

10 §

Om den som fått tillstånd inte inleder verksamheten inom sex månader efter det att tillståndet beviljades, har tillståndet förfallit såvida inte arbetskraftsministeriet, på ansökan som gjorts inom denna tid, av särskilda skäl beviljar förlängning av den stadgade tiden.

Bedrivande av verksamhet

11 §

Den som fått tillstånd att bedriva uthyrning av arbetskraft skall i sin verksamhet iaktta följande:

1) en arbetstagare får ställas till en beställares förfogande för högst sex månader i sänder, såvida det inte är fråga om ett enstaka arbetsprojekt eller arbete som utövande konstnär,

2) i avtal som ingås med en arbetstagare eller beställare får inte intas villkor som begränsar arbetstagarens rätt att ingå nytt arbetsavtal med beställaren sedan den överenskomna uthyrningen upphört,

3) en arbetstagare som omedelbart innan han anställdes hos uthyrningsföretaget sagt upp sig hos beställaren får inte ställas till dennes förfogande, om inte minst tre månader förflutit från uppsägningen,

4) arbetskraftsmyndighet skall senast sex månader efter räkenskapsperiodens utgång tillställas bokslutet för den som bedriver uthyrning av arbetskraft,

5) arbetskraftsmyndighet skall före utgången av februari månad tillställas en berättelse över uthyrningen av arbetskraft under föregående kalenderår, innehållande en förteckning över beställarna samt andra av arbetskraftsministeriet bestämda utredningar,

6) den som bedriver uthyrning av arbetskraft skall föra en förteckning som innehåller åtminstone följande uppgifter: beställarens namn, den uthyrde arbetstagarens namn och personbeteckning, tidpunkten för arbetet och den tid som använts för arbetet.

Den som bedriver uthyrning av arbetskraft skall förvara den i 1 mom. 6 punkten nämnda förteckningen minst 10 år, räknat från utgången av det kalenderår under vilket den uthyrde arbetstagarens arbete för beställaren har upphört. Myndighet har rätt att på anmodan få tillgång till förteckningen.

Minst en av revisorerna för den som bedriver uthyrning av arbetskraft skall vara godkänd av Centralhandelskammaren eller av handelskammare.

12 §

Den som fått tillstånd att bedriva uthyrning av arbetskraft skall på förhand skriftligen till arbetskraftsmyndighet anmäla grundande av nytt verksamhetsställe samt uthyrningsrörelsens eller verksamhetsställes upphörande.

Väsentliga förändringar i de förhållanden som uppgivits i tillståndsansökan skall utan dröjsmål anmälas till arbetskraftsmyndighet.

13 §

Avlider enskild person som bedriver uthyrning av arbetskraft eller försätts han i konkurs, förfaller tillståndet. Den som förvaltar konkursboet skall omedelbart underrätta arbetskraftsministeriet om konkursen. Döds- eller konkursboet har dock rätt att för bouredningen med stöd av tidigare tillstånd fortsätta verksamheten under högst ett år, räknat från dödsdagen eller dagen för konkursens början.

Om verksamhet som skall fortsättas i enlighet med 1 mom. inte bedrivs under en i 4 § nämnd ansvarig föreståndares ledning, skall de som tagit dödsboet i sin besittning eller sköter konkursboet till arbetskraftsministeriet göra framställning om godkännande av en lämpligbefunden person som tillfällig ansvarig föreståndare. Framställningen skall göras inom tre månader från dödsdagen eller från den dag då borgenärerna fattat beslut om verksamhetens fortsättande.

Till dess tillfällig ansvarig föreståndare godkänts svarar de som omhändertagit dödsboet eller förvaltar konkursboet för bedrivandet av verksamheten.

14 §

Försätts samfund som bedriver uthyrning av arbetskraft i konkurs eller träder det i likvidation, skall på motsvarande sätt iakttas vad som i 13 § stadgas om enskild person som bedriver uthyrning.

15 §

Avlider den för verksamheten ansvarige föreståndaren, försätts han i konkurs, lämnar han sin syssla eller blir han på annat sätt varaktigt förhindrad att sköta den, skall inom tre månader till arbetskraftsministeriet göras framställning om godkännande av ny ansvarig föreståndare som uppfyller de i 3 § stadgade fordringarna.

Återkallande av tillstånd samt förbud mot uthyrning till utlandet

16 §

Är i denna förordning stadgade förutsättningar för beviljandet av tillstånd inte längre för handen

eller har den som fått tillstånd inte iakttagit vad som stadgas i 11 och 12 §§, kan tillståndet återkallas, såvida rättelse inte sker inom en av arbetskraftsministeriet utsatt skälig tid.

17 §

Arbetskraftsministeriet kan förbjuda uthyrning av arbetskraft till utlandet, om

1) uthyrningsföretaget inte kan anses ha tillräckliga administrativa och ekonomiska resurser i fråga om de särskilda förpliktelser och risker som ansluter sig till arbete i utlandet,

2) sådan uthyrning, med hänsyn till uthyrningsrörelsens tidigare verksamhet eller annars, kan anses medföra med tanke på den arbetskraft som uthyrs negativa verkningar,

3) uthyrning av arbetskraft är förbjuden i det land där arbetet skall utföras, eller om den som bedriver uthyrning av arbetskraft inte företer sådant behörigt tillstånd som krävs i nämnda land; eller om

4) sådan uthyrning av arbetskraft som inte ansluter sig till Finlands export i väsentlig grad inverkar störande på tillgången på arbetskraft i Finland inom en bransch där brist på arbetskraft förekommer.

Beställarens skyldigheter

18 §

Beställaren får inte för samma arbete använda hyrd arbetskraft under en längre tid än sex månader, såvida det inte är fråga om ett enstaka arbetsprojekt eller arbete som utövande konstnär.

Myndighet har rätt att av beställaren på anmodan få följande uppgifter om användningen av den uthyrda arbetskraften:

- 1) uthyrningsföretagets namn och hemort,
- 2) namn och personbeteckning i fråga om uthyrda arbetstagare samt

Helsingfors den 29 november 1985

Republikens President

MAUNO KOIVISTO

3) tidpunkten för varje arbete och den använda arbetstiden.

Beställaren skall bevara uppgifterna minst 10 år, räknat från utgången av det kalenderår under vilket den uthyrde arbetstagarens arbete för beställaren har upphört.

Särskilda stadganden

19 §

Ansökan om tillstånd, anmälan om uthyrning av arbetskraft till utlandet samt i 12 § nämnd anmälan skall göras på en blankett som uppgjorts i enlighet med ett av arbetskraftsministeriet fastställt formulär.

20 §

Den som får tillstånd att bedriva arbetskraftsuthyrning skall innan verksamheten inleds göra i lagen angående rättighet att idka näring stadgad näringsanmälan. Om anmälningar till handelsregistret gäller vad som därom är stadgat särskilt.

21 §

Arbetskraftsministeriet har rätt att vid behov få handräckning av andra myndigheter för utförande av sådana uppgifter som avses i denna förordning.

22 §

Närmare bestämmelser om tillämpningen av denna förordning utfärdas av arbetskraftsministeriet.

I kraftträdande

23 §

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1986.

Arbetskraftsminister *Urpo Leppänen*